

מאת מכון ממרא - כל הזכויות שמורות

[/https://mechon-mamre.org](https://mechon-mamre.org)

מסכת ביצה פרק א

דף א,א פרק א הלכה א משנה ביצה שנולדה ביום טוב
בית שמאי אומרים תיאכל ובית הלל אומרים לא
תיאכל:

דף א,א פרק א הלכה א גמרא מה טעמון דבית שמאי
מוכנת היא על גב אמה מה טעמון דבית הלל נעשית
כמוקצה שיבש ולא ידע בו אילו מוקצה שיבש ולא ידע
בו שמא אינו אסור והא תני השוחט את התרנגולת
ומצא בתוכה בצים אף על פי גמורות הרי אלו מותרות
ר' חנניה ורבי מנא חד אמר לא דומה טעם אכילתה
מבפנים לטעם אכילתה מבחוץ וחורנה אמר שאינה
נגמרת לאפרוח עד שתצא לחוץ מה הן בחלב נאמר אם
היו מעורות לגידים אסורות ואם לאו מותרות הכל
מודין בביצה שיצא רובה מערב יום טוב שהיא נאכלת
ביום טוב מה פליגין בשיצא מיעוטה בית שמאי
אומרים תיאכל ובית הלל אומרים לא תיאכל כשם
שהיא אסור לאכל כך היא אסור לטלטל נתערבה אחת
במאה או אחת באלף כולן אסורות מה כמאן דאמר
ספק הכן אסור ברם כמאן דאמר ספק הכן מותר

דף א,ב פרק א הלכה א גמרא מודה הוא הכא שהוא
אסור נשרין ספק מהיום נשרו ספק מאתמול נשרו ברם
הכא יש כאן אחת לאסור והיא מוכחת על כולן אחרים
אומרים משם ר' לעזר תיאכל היא ואמה מהו תאכל
היא ואמה אם היתה אמה מוכנת לשחיטה תהא
מותרת ואם לאו אסורה ואין כל התרנגולים מוכנין
לשחיטה א"ר בא תיאכל בהכינה של אמה עגל שנולד
בי"ט מותר שהוא מתיר עצמו לשחיטה רבי זעירא בעי

מעתי מדברית תהא מותרת שהיא מתרת עצמה
בשחיטה

דף ב, א פרק א הלכה א גמרא צבייה תהא מותרת
שהיא מתרת עצמה בשחיט' חזר ר' זעירה ואמר עגל
מאתמול הוא גומר ברם הכא בו ביום נגמרה בו ביום
נולדה א"ר בא אתייה כמאן דאמר הבהמה יולדת
לחדשים מקוטעין ברם כמאן דאמר בהמה יולדת
לחדשים מסויימין הגע עצמך שסיים אימתי עלה עליה
זכר גוזל שנולד ביום טוב מותר שהוא מתיר עצמו
בשחיטה לא כן תני ביצים שריקימו גוזלים שלא העלו
עליהן כנפים אסורין משום שקץ ואין לוקין עליהם
משום נבלה ואמר רבי חגי ואפילו שחטן א"ר אבון
תיפתר באילין דנפקין וכנפיהון עליהן רבי אבהו בשם
רבי יוסי בי רבי חנינה שאיל כל שתשמישו ביום מוליד
ביום בלילה מוליד בלילה התיבון הרי התרנגולת הרי
אין תשמישה אלא ביום והיא יולדת בין ביום בין
בלילה א"ר אבון שנייא היא שכן היא יולדת בלא זכר
רבי זעירא בשם גידול עגל שנולד מן הטריפה ביום טוב
מותר נעשה כדבר מוכן טמון בדבר שאינו מוכן תמן
תנינן ביצת נבילה אם יש בה כיוצא בה נמכרת בשוק
מותרת ואם לאו אסורה כדברי ב"ש וב"ה אוסרין מה
טעמא דבית שמאי גמורה הייתה עד שלא תתנבל
מעתי אפילו אין כיוצא בה נמכרת בשוק תהא מותרת
אם אומר את כן נמצאת מתיר שלל של ביצים ובית
שמאי

דף ב, ב פרק א הלכה א גמרא כמשנה הראשונה וב"ה
כמשנה האחרונה דא"ר חיה בשם רבי יוחנן בראשונה
היו אומרים אין מעמידין לא בקיבת הנבלה ולא
בקיבת העכו"ם חזרו לומר מעמידין בקיבת הנבילה
ואין מעמידין בקיבת העכו"ם ר' יוסי בי רבי בין אמר
שמואל בר אבא בעי מה כר"א דרבי לועזר אמר סתם
מחשבת עכו"ם לעכו"ם רבי יסה בשם רבי יוחנן הכין
בראשונה היו אומרים אין מעמידין לא בקיבת הנבילה
ולא בקיבת העכו"ם וחזרו לומר מעמידין בין בקיבת

הנבילה בין בקיבת העכו"ם א"ר יוסי לשון מתניתא מסייעה לרבי חייא בר בא קיבת העכו"ם וקיבת הנבילה אסורה כמשנה ראשונה כשירה שינקה מן הטריפה קיבתה אסורה כמשנה הראשונה וטרופה שינקה מן הכשירה קיבתה מותרת כמשנה אחרונה אפילו דיסברון ב"ש כב"ה כמשנה האחרונה ביצה גידולי גופה קיבה ממקום אחר באת ואתיא כהיא דאמר רבי יוסה בי רבי בון בשם רבי יוחנן מעשה בבניו של יהודה בן שמועי שביקעו להם זאבים יותר משלש מאות צאן ובא מעשה לפני חכמים והותרו קיבותיהם אמרו ביצה גידולי גופה קיבה ממקום אחר באת נולדה ביום טוב תיאכל בשבת ובשבת תיאכל ביום טוב רבי יודה אמר משם ר' ליעזר היא המחלוקת בית שמאי אומרים תיאכל וב"ה אומרים לא תיאכל רבי חנינה הורי לציפוראיי בספחי חרדל ובביצה כרבי יודה עאל רבי יוחנן ודרש להון כרבנן דהכא וכרבנן דתמן רבי אבא בר זמינא בשם רבי יוצדק מן קומי אילין תרתין מיליאי נחת רבי יוחנן מן ציפורין לטיבריאי אמר מה איתיתון לי ההן סבא דאנא שרי והוא אסר ואסר והוא שרי

דף ג,א פרק א הלכה א גמרא א"ר בא אתא עובדא קומי רבי יסא ובעא מיעבד כרבי יוחנן כד שמע דרב ורבי חנינה תרויהון פליגין שמע מינה דאיתפלגון שירי פתילה שירי מדורה שירי שמן שכבו בשבת מהו להדליקם ביו"ט רב ורבי חנינה תרויהון אמרין אסור ורבי יוחנן אמר מותר א"ר מנא קומי רבי יודן מה אפכן לה פתילה גבי ביצה א"ל מן מה דאנן חמיי רבנן מדמיי לה הדא אמרה היא הדא היא הדא משם ארבעה זקנים אמרו הנאכל עירובו בראשון הרי הוא כבני עירו בשני רב חונה בשם רב הלכה כארבעה זקנים רב חסדא בעי מחלפה שטתיה דרב תמן הוא עבד לה שתי קדושות והכא הוא עבד לה קדושה אחת דאיתפלגון שירי פתילה שירי מדורה שירי שמן שכברו בשבת מהו להדליקם ביום טוב רב ור' חנינה תרויהון אמרין אסור

ורבי יוחנן אמר מותר וא"ר מנא קומי רבי יודן מה
אפכן לה פתילה גבי ביצה א"ל מן מה דאנן חמי רבנן
מדמי לה הדא אמרה היא הדא היא הכל מודין
בנשרין שהן אסורין רבי בון בר חייה בעא קומי ר'
זעירה מה בין נשרין מה בין בצים אילו נשרין
באימותיהן שמא אינן אסורין אילו בצים באימותיהן
שמא אינן מותרות מעתה נולדה ביי"ט לא תיאכל
בשבת בשבת לא תיאכל ביי"ט א"ל וכיני לא דיך
שהחמרתה עליה שאם נולדה ביום טוב לא תיאכל
ביום טוב בשבת לא תיאכל בשבת אלא שאת מבקש
להחמיר עליה שאם נולדה ביום יום טוב לא תיאכל
בשבת בשבת לא תיאכל ביום טוב רבי ירמיה בעי
עיטורי סוכה

דף ג,ב פרק א הלכה א גמרא מה הן חזר רבי ירמיה
ואמר כל שבעה הן בטילין על גב סוכה מיכן והילך
בהכינן הן אמר רבי יוסה כל שבעה קדושת סוכה חל
עליהן מיכן והילך קדושת יום טוב עליהן מה אתא
מישאול יום טוב שחל להיות ערב שבת כמ"ד שתי
קדושות הן :

דף ג,ב פרק א הלכה ב משנה ב"ש אומרים שאור כזית
וחמץ ככותבת ובית הלל אומרים זה וזה בכזית :

דף ג,ב פרק א הלכה ב גמרא רבי זריקן בשם רבי יוסי
בן חנינה ל"ש אלא לביעורו הא לאכילה כזית רבי אבהו
בשם רבי יוחנן בין לביעורו בין לאכילה כזית קם רבי
מנא עם רבי חזקיה א"ל מן הן שמע רב הדא מילתא
א"ל מן ר' אבהו א"ל ואוף אנן אמרין רבי אבהו בשם
רבי יוחנן בין לביעורו בין לאכילה כזית דילא כן ניתני
שלשים ושבע כריתות בתורה :

דף ג,ב פרק א הלכה ג משנה השוחט חיה ועוף ביי"ט
ב"ש אומרים יחפור בדקר ויכסה וב"ה אומרים לא
ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן ומודין שאם שחט
שיחפור בדקר ויכסה שאפר הכירה מוכן :

דף ג,ב פרק א הלכה ג גמרא ר' חייה בשם רבי יוחנן המבשל נבילה ביום טוב אינו לוקה שהותר מכלל בישול ביום טוב רבי שמעון בן לקיש אומר לוקה שלא הותר מכלל בישול אלא לאכילה בלבד התיב רבי בא בר ממל על הדא דרבי יוחנן מעתה החורש ביום טוב אינו לוקה שהותר מכלל חרישה ביום טוב רבי יוסה בשם רבי אילא לא הותרה חרישה כדרכה רבי שמי אמר קומי רבי יוסה רבי אחא בשם רבי אילא דר"ש היא דר"ש אמר עד שיהא לו צורך בגופו של דבר קם רבי יוסי עם ר' אחא א"ל

דף ד,א פרק א הלכה ג גמרא אתה אמרתה הדא מילתא לא כן אמר ר' יוחנן דברי ר"מ עשרים וארבעה דברים מקולי ב"ש ומחומרי בית הלל וזה אי מהן נאמר עשרים ושלושה אלא ר"מ ור"ש שניהן אמרו דבר אחד לא כן סברנן מימר רבי יוסה ור"ש שניהן אמרו דבר אחד נימר ר"מ ור' יוסה ור"ש שלשתם אמרו דבר אחד אלא מילין דצריכן לרבנן פשיטן לכוון פשיטן לרבנן צריכן לכוון קצר לצורך עשבים חייב משום קוצר ואינו חייב משום שהוא מייפה את הקרקע לא צורכה די לא קצר לייפות את הקרקע מהו שיהא חייב משם קוצר ומשם שהוא מייפה את הקרקע ואפילו תימר דר"ש היא ברם כרבנן מ"מ הרי חדש ומכל מקום הרי קצר אמר רבי מנא מיליהון דרבנן מסייען לרבי יוסי דא"ר חייה בשם רבי יוחנן דג שסחטו אם לגופו פטור אם להוציא ציר הרי זה חייב ואפילו תימר דר"ש היא ברם כרבנן מ"מ הרי סחט ומ"מ הרי הוציא ציר רב אבון בשם רבנן דתמן זאת אומרת שאין אפר הכירה מוכן אלא למצוה א"ר מנא בשלא הכינו אבל אם הכינו מכסין בו ומצוה ואתייא כהיא דא"ר שמי דרש רבי אחא בשם רב יהודה הכינו למצוה מכסין בו מצוה צואה מכין סה צואה מצוה רבי יוסה בי רבי בון אמר איתפלגון רבי זירא ורבי אבא בר יוסף חד אמר יש הכן לצואה וחורנה אמר אין הכן לצואה מתיב מאן דאמר

אין הכן למי"ד יש הכן ויכסה בו את הכוי א"ל כוי דרך
בני אדם לטעות בו צואה אין דרך בני אדם לטעות בה

דף ד, ב פרק א הלכה ג גמרא א"ל אם אומר את כן אף
הוא חופר בדקר ומכסה ותני כן הביא עפר לטוח את
גנו סיד לסוד את ביתו מכסין בו אית תני תני אין
מכסין ר' יוסה בי ר' בון בשם רב חסדא מ"ד מכסין
לשעבר מ"ד אין מכסין בבא לישאל בתחילה תני רבי
יוסי אומר כוי אין מכסין את דמו מפני שהוא ספק מה
אם מילה שוודייה דוחה את השבת אין ספיקה דוחה
את יום טוב כיסוי הדם שאין וודייו דוחה את השבת
דין הוא שלא ידחה ספיקו את יום טוב ומותר לשחוט
בשבת ר' יוסה אמר לה סתם ר' יוסה בי ר' בון בשם
ר"י בשוחט לחולה אמרו לו והרי שופר שבגבולים
יוכיח שאין וודייו דוחה שבת והרי ספיקו דוחה י"ט מה
ספק יש שם יום חול הוא יתקע י"ט הוא יתקע רבי
חנינה בשם ר' אחא באנדרוגינס שתקע ותני כן
אנדרוגינס מוציא את מינו ואינו מוציא את שאינו מינו
טומטום אינו מוציא לא את מינו ולא את שאינו מינו
ר' יוסי בעי אם באנדרוגינס שתקע בדא דתני אין לו
תשובה א"ר אבין זה אחד מד' דברים שהיה ר' חייה
גדול אומר אין להן תשובה והשיב ר' לעזר בנו של ר'
לעזר הקפר מה אם מילה שאין ספיקה דוחה את י"ט
וודייה דוחה את לילי יום טוב תאמר בכיסוי הדם
שוודייו דוחה את לילי י"ט הואיל וודייו דוחה את לילי
י"ט דין הוא שידחה ספיקו את יום טוב וקמת כמה
דצרכת לרבנן קדמאיי וקשת בידיהון כן צרכת לרבנן
אחרא וקשת בידיהון על דעתיה דר' אחא אנדרוגינס
מוציא את מינו בתחילה על דעתיה דרבי יוסה
לשעבר: ומודים שאם שחט שיחפור בדקר ויכסה
שאפר הכירה מוכן: הדא דאת אמר באפר שהוסק
מערב יום טוב אבל באפר שהוסק ביום טוב לא בד"א
בשלא שחט אבל אם שחט מוטב שיטול מאפר שהוסק
ביום טוב ואל יחפור בדקר ויכסה

דף ה, א פרק א הלכה ג גמרא חברייה אמרין שמצות עשה דוחה למצוה בלא תעשה על דעתיה דר' יונה דו אמר מצות עשה דוחה למצוה בלא תעשה אף על פי שאינה כתובה בצידה ניחא על דעתיה דרבי יוסי דו אמר הואיל ואין מצות עשה דוחה בלא תעשה אלא א"כ היתה כתובה בצידה מכיון שהתחיל במצוה אומר לו מרק ר' זעירה בעי קערה שחקקה קוף מהו ר' יוסה בי ר' בון אמר איתפלגון ר' זעירה ורב המנונא אמר אסור וחרנה אמר מותר מ"ד אסור נעשה כמוקצה שיבש ולא ידע בו מ"ד מותר נעשה כטבל שתיקנו שוגג מ"ד מותר מהו לשתמש על גב מקומה כך אנו אומרים אסור לשתמש על גבי קרקע:

דף ה, א פרק א הלכה ד משנה ב"ש אומרים אין מוליכין את הסולם משובך לשובך אבל מטהו מחלו לחלון וב"ה מתירין ב"ש אומרים לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום וב"ה אומרים עומד ואומר זה וזה אני נוטל:

דף ה, א פרק א הלכה ד גמרא יהודה בר' חייה נפק לברא שאלון ליה סולם על עלייה מהו אמר לון שרי כד דאתא גבי אבוה א"ל מה מעשה בא לידיך אמר היתרתי להן סולם של עלייה. ואקים תניי קומוי ותנא במה דברים אמורים בסולם של שובך אבל בסולם של עלייה אסור מה בין סולם של שובך מה בין סולם של עלייה אמר רבי יעקב בר אחא סולם של שובך אם עשה הוא מלאכתו מאתמול כחושין הן סולם של עלייה יכול הוא לעשות מלאכתו מאתמול א"ר יוסה בי ר' בון סולם של שובך יכול הוא לעמוד

דף ה, ב פרק א הלכה ד גמרא עליו ולעשות מלאכתו סולם של עלייה אינו יכול לעמוד עליו ולעשות מלאכתו סולם של שובך שהוא עולה בו לעלייה סולם של עלייה שהוא עולה בו לשובך: בית שמאי אומרים לא יטול אלא אם כן ניענע מבעוד יום: מחלפה שיטתון דבית שמאי דתנינן תמן ועוד א"ר אליעזר עומד הוא אדם על

המוקצה ערב שבת בשביעית ואומר מיכן אני אוכל למחר ורבי ליעזר לאו שמתני הוא חומר הוא בדבר שיש בו רוח חיים: ב"ה אומרים עומד ואומר זה וזה אני נוטל. מחלפה שיטתון דרבנן דתנינן תמן וחכמים אומרים עד שירשום ויאמר מיכן ועד כאן והכא אינון אמרין הכן עוד אינון אית להון חומר הוא בדבר שיש בו רוח חיים א"ר יוסה בי רבי בון לוי מקש על שובכה ואמר יזכה לי שובכי למחר:

דף ה,ב פרק א הלכה ה משנה זימן שחורים ומצא לבנים לבנים ומצא שחורים שנים ומצא שלשה אסורין שלשה ומצא שנים מותרין

דף ו,א פרק א הלכה ה משנה בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורין ואם אין שם אלא הם הרי אלו מותרין:

דף ו,א פרק א הלכה ה גמרא מתניתא דרבי דתני מאתים ומצא מנה מנה מונח ומנה מוטל דברי רבי וחכמים אומרים חולין תמן תנינן האומר לבנו מעשר שני בזוית זו ומצא בזוית אחרת הרי אילו חולין רבי יעקב בר אחא בשם ר' יסא דרבי היא דתני מאתיחם ומצא מנה מנה מונח ומנה מוטל דברי רבי וחכ"א חולין חזר ואמר דברי הכל היא שנייא בגוזלים שדרכן לפרוח והא תני רבי חלפתא בר שאול הוא הדבר בגוזלים הוא הדבר בבצים הוי דרבי היא א"ר יוסה תמן אביו הניח ובנו מצא ברם הכא הוא הניח הוא מצא ר' בא בר כהן אמר קומי רבי יסה בשם רבי אחא הורי רבי בא בר זבדא במעשר שני כהדא דרבי א"ר יודן הדא דאת אמר בשהיו שם שתי קינים אבל אם אין שם אלא קן אחד לא בדא והא תנינן אם אין שם אלא הן הרי אלו מותרין אמר ר' יוסי בר בון בשאין שם אלא גוזל אחד בלבד קן אחת שחורים בלבד שמואל אמר המלחם את התריסין ביום טוב חייב משום בונה וקשיא דבר שאילו עשאו בשבת חייב חטאת

דף ו,ב פרק א הלכה ה גמרא ב"ה מתירין אף להחזיר רבי חנניה בשם רבי יוחנן התירו סופו מפני תחילתו שאם אומר את לו שלא יחזיר אף הוא אינו פותח ולא יפתח אף הוא ממעט בשמחת יום טוב א"ר אחא מחזיר ובלבד שלא יחזיר כל צורכו א"ר יוסי בי רבי בון כשאין שם פתח אבל יש שם פתח משתמש דרך הפתח :

דף ו,ב פרק א הלכה ו משנה ב"ש אומרים אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין את העור לפני הדריסה ולא יגביהנו אלא א"כ יש עליו בשר וב"ה מתירין ב"ש אומר אין מסלקין את התריסין ב"יט ובית הלל מתירין אף להחזיר :

דף ו,ב פרק א הלכה ו גמרא הא שלא לקצב עליו בשר אסור הדא היא דאמר ר' חנינה בר שלמיה בשם רב מודין חכמים לרבי נחמיה בזיירה ומזורה ובוכנה בזיירה דו עצר ביה ומזורה דו חבט ביה ובוכהנה דו כתת ביה : ב"ש אומרים אין נותנין את העור : שוין שלא יגרדנו מה אנן קיימין אם במחובר לו כגופו הוא אם בפרוש הדא היא דאמר ר' יעקב בר אחא חיננא קרתחייה בשם ר' הושעיה דיסיקיא שיש בתוכה מעות נותן עליה ככר ומטלטלה כהדא

דף ז,א פרק א הלכה ו גמרא אנטיכי נפלת על ר' ירמיה בשובתא והשבון עליה ורימינה לא שהלכה כרבי הושעיה אלא בגין רבי ירמיה דלא יסכן : שוין שלא ימלחנו תני אבל הוא מולח עליו בשר לצלי חברייה בשם רב מולח הוא אדם דבר מרובה אע"פ שאינו יכול לוכל ממנו אלא דבר ממועט ר' אחא בשם רב מולח ומערים מולח ומערים מלח הכא ומלח הכא עד דו מלח כוליה :

דף ז,א פרק א הלכה ז משנה ב"ש אומרים אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה לר"ה וב"ה מתירין :

דף ז, א פרק א הלכה ז גמרא הא גדול אסור ר' שמואל בריה דר' יוסה בי ר' בון אמר אפילו גדול מותר וליידא מילה תנינן קטן בא להודיעך כוחן של ב"ש עד איכן היו מחמירין שמואל מיטען מערס לערס א"ר זעירה קומי רבי יוסה נאמר דהוה אסתניס א"ל ברי הוה מיני ומינן תני רבי ישמעאל בי רבי אומר אבנים שישבנו עליהן בנערותינו עשו עמנו מלחמה בזקנותינו ר' יונה מפקד לחברייא לא תיתבון לכוון על מסטובייטא ברייתא דסדרה דבר עולא דאינון צנינן רב מפקד לתלמידוי לא תיתבון לכוון על טבלה ברייתא דסדרה דאסי דאינון צנינן ר' אבהו הוה נחת מסחי בהדין דימוסין דטיברי והוה מיסתמיד על תרין גוחיין שרעין וזקפין שרעין וזקפין אמרין ליה מהו הכין אמר לון שימרתני כחי לזיקנותי רב הונה לא נחת לבית וועדא רב קטינא שאיל לא כן תני מטלטלין את האיסתניסין רב חונה הורי לריש גלותא לצאת בכסא רב חסדא בעי לא כן תני אין יוצאין בכסא אחד אנשים ואחד נשים אפילו תלמיד חכם אינו טועה בדבר הזה ורב חונה טעי רבי ירמיה הורי לבר גירנטי אסיא מיטענה בסדינא מיעול מבקרא ביישייא בשובתא מיישא בר בריה דרבי יהושע בן לוי מיטעון בסדינא מיעול מידרוש בציבורא בשובתא אמר ר' זריקן לרבי זעירה כד תיעול לדרומא את שאיל לה אשתאלת לרבי סימון אמר לון ר' סימון בשם ר' יהושע בן לוי לא סוף דבר שצורך לרבים בו אלא שמא יצרכו לו הרבים דלמא רבי ליעזר ור' אבא מרי ורבי מתניה הורי פיתא לארסקינס בשובתא שמא יצרכו לו הרבים. תאני ולא את המפתח בית הלל מתירין ואמר רב הושעיה בר רב יצחק הדא דאת אמר במפתח של אוכלין אבל במפתח של כלים לא בדא והא ר' אבהו יתיב ומתני ומפתחא דפלמנטרין בידיה פלפלין הוה ליה בגווה :

דף ז, ב פרק א הלכה ח משנה ב"ש אומרים אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ב"ט בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום וב"ה מתירין אמרו ב"ש גזירה שוה

חלה ומתנות מתנה לכהן ותרומה מתנה לכהן כשם שאין מוליכין את התרומה כך לא יוליכו את המתנות אמרו להן ב"ה לא אם אמרתם בתרומה שאינו זכאי בהרמתה תאמר במתנות שזכאי בהרמתן :

דף ז, ב פרק א הלכה ח גמרא תני א"ר יודה לא נחלקו ב"ש וב"ה שמוליכין את המתנות שהורמו ב"ט ואת המתנות שהורמו מערב יום טוב עם המתנות שהורמו ביום טוב על מה נחלקו על המתנות שהורמו ביום טוב לעצמן שבית שמאי אוסרין ובית הלל מתירין וקשייא על דב"ה תרומה אינו זכאי בהרמתה הגע עצמך שיש עליה תניי זו מפני זו ולמה תנינן חלה מפני חלה שהורמה ב"ט כהדא דתני הלש עיסה ביו"ט מפריש חלתה ב"ט לשה מערב יו"ט ושכח להפריש חלתה אסור לטלטלה ואצ"ל ליטול ממנה עירס לא אמר אלא לש אבל עירס לא אמר רבי שמואל אחוי דרבי ברכיה תיפתר בעיסה טמאה שאינו מפריש חלתה אלא בסוף אמר ר' יוסה בי רבי בון בדין היה בעיסה טהורה שלא יפריש חלתה אלא בסוף תקנה תיקנו בה שיפרישנה תחילה שלא תיטמא העיסה מתניתא ביום טוב של פסח אבל בעצרת ובחג מותר רבי יוסה בי רבי בון רבי חונה בשם רבי אחא אפילו בעצרת ובחג אסור על שם (שמות יב) וכל מלאכה לא יעשה בהם :

דף ז, ב פרק א הלכה ט משנה ב"ש אומרים תבלין נידוכין במדוך של עץ והמלך בפך ובעץ הפרור וב"ה אומר תבלין נידוכין כדרכן במדוך של אבן והמלח במדוך של עץ :

דף ז, ב פרק א הלכה ט גמרא וידוך מאתמול חברייא בשם רבי יוחנן שטעמן מר ר' זעירה בשם ר' יוחנן שטעמן פג שמואל שחק על סיטרא דמדוכתא רב אמר כל הנידוכין נידוכין כדרכן רב חונה ר' ירמיה ר' אימי בשם רבי יוחנן השום והשלחליים והחרדל נידוכין כדרכן רבי אבהו בשם רבי יוחנן העושה אלונתין בשבת חייב משום

דף ח, א פרק א הלכה ט גמרא מרקיה הא ביום טוב מותר רבי חזקיה בשם רבי ירמיה העושה אלונתין ביום טוב אסור משם מרקה יצחק דיהבא שאל לרבי יוחנן מהו מישחוק קונדיטון ביומא טבא א"ל שרי וייב לי ואנא שתיא רבי אבהו בשם ר' יהושע בן לוי שרי ר' זעירא בעא קומי רבי אבהו מאן דעביד טבאות לא שחיק ליה מאיתמל א"ל אין מחלפה שיטתיה דרבי אבהו הכא הוא אמר שרי והכא הוא אמר אסור אלא בגין דרבי אבהו ידע דר' זעירה מחמר ואינן מחמרים בגין כן הוא עבד דכוותהון אית דבעי מימר הכין א"ל מאן דבעי דייא טב לא שחק ליה מן דאיתמל ר' זעירה שאל לקלה דרומה עבדיה דרבי יודן נשייא שחק הוא מרק קונדיטון ביומא טבא א"ל אין וכל מיני סיקריקין ר' יצחק ר' לעזר בשם רבי אימי אבוי דרבי אבודמא דציפורי מה פליגין ליתן לצלי הא לקדירה מותר ר' נחום א"ר שמואל בר אבא בעי הדא אטריתא ליבש אסור לקדירה מותר על יד על יד צריכה :

דף ח, א פרק א הלכה י משנה הבורר קטנית ביי"ט בית שמאי אומרים בורר אוכל ואוכל וב"ה אומרים בורר כדרכו בחיקו ובתמחוי אבל לא בטבלה ולא בנפה ולא בכברה ר"ג אומר אף מדיח ושולה :

דף ח, א פרק א הלכה י גמרא ר' יונה בעי עשה כן בשבת על דב"ש מהו שיהא חייב א"ל ר' יוסה ולמה לא אילו עשה כן בשבת על דב"ה שמא אינו חייב והכא חייב א"ר מנא יאות א"ר הונא אבא לא אתיאיא אלא על דבית שמאי למה הותר מכלל ברירה ביום טוב ולא הותר מכלל ברירה בשבת ברר אוכלים מתוך אוכלים חזקיה אמר חייב ור' יוחנן אמר פטור מתניתא פליגא על חזקיה בורר ואוכל ובורר ומניח על השולחן ר' בון בר חייא בשם ר' שמואל בר רב יצחק תיפתר כשהיו אורחים אוכלים ראשונה וראשונה והא תני ובלבד שלא יבור את כל אותו המין

דף ח,ב פרק א הלכה י גמרא אם עשה כן בשבת חייב על דעתיה דר' יוחנן שכן הבורר כדרכו במקום אחר חייב על דעתיה דחזקיה אפילו עיגולין מן גו עיגולין ואפיי רימונים מן גו רימונים אין כיני אפיי בני נש מן גו בני נש מאי כדון כל עמא מודיי להיא דא"ר אימי ר' אימי הוה ליה אורחין אפק קומיהון תורמוסין ופסילייה אמר לון יהבון דעתכון דאתון מיכיל קונדסיה בסופה תני אין בוררין ולא טוחנין ולא מרקדין הבורר והטוחן והמרקד בשבת נסקל ובי"ט סופג את הארבעים והתנין בורר כדרכו בחיקו ובתמחוי א"ר חנינה ענתנייה דרבן גמליאל היא דר"ג אמר אף מדיח ושולה והא תני של בית ר"ג היו שוחקין פילפלין בריחים שלהן ומותר לטחון ואסור לבור אמר ר' יוסי בי ר' בון לא הותרה טחינה כדרכה מניין שאין בוררין ולא טוחנין ולא מרקידין ר' אחא בשם רשב"ל (שמות יב) כל מלאכה לא יעשה בהם עד ושמרתם את המצות ר' יוסי בעי כלום למדו לתבשיל אלא מיכן ר' יוסה לא אמר כן אלא ר' יוסי בשם רשב"ל (שם) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם עד ושמרתם את המצות תני חזקיה ופליג אך הוא לבדו הרי אלו מיעוטיין שלא יקצור ולא יטחון ולא ירקד בי"ט ר' זעירה רב חייה בר אשי בשם רב המשמר חייב משום בורר אמר ר' זעירה לא מסתברא דילא משום מרקיד ר' יונה ור' יוסה תריהון אמרין בקדמיתא הוינון אמרין יאות אמר ר' זעירה מה המרקד קמח מלמטן וסולת מלמעלן אף המשמר יין מלמטן ושמרים מלמעלן ולא הוינן אמרין כלום למה הותר מכלל ברירה והותר מכלל שימור הותר מכלל ברירה בורר כדרכו בחיקו ובתמחוי והותר מכלל שימור אבל נותנין לתלויה ביום טוב ולא הותר מכלל הרקדה דאמר רבי חנינה בר יקה בשם רב יהודה אין שונין את הקמח אבל מרקידין לאחורי הנפה אין תאמר משם מרקיד הוא יהא אסור אמר רבי יוסי בי ר' בון די לא כר' יודה דתני משם ר' יודה אף מכשירי אוכל נפש התירו בעיא הדא מילתא מהו לשנות את הקמח לאחורי הנפה כרבנן :

דף ח,ב פרק א הלכה יא משנה בית שמאי אומר אין משלחין ביום טוב אלא מנות ובית הלל אומרין משלחין בהמה חיה ועוף חייין ושחוטין משלחין יינות ושמנים וסלתים אבל לא תבואה ר"ש מתיר בתבואה :

דף ח,ב פרק א הלכה יא גמרא וקשיא על דב"ש ירק גדולה מותר לשלחה גדי קטן אסור לשלחו א"ר יודן

דף ט,א פרק א הלכה יא גמרא לא מסתברא בטוענו אבל אם היה מושכו והולך מה בין מושכו להוליכו מה בין מושכו להשקותו ר' הושעיה רבה אמר לר' יודן נשייא שמעת מאביך תרנגולת מותר לטלטלה מה אם היתה מוכנת לשחיטה מותרת ואם לאו אסורה ואין כל תרנגולין מוכנין לשחיטה לכן צריכה אפי' אינה מוכנת אמרה לו בלחישא א"ל למה את אומרה לי בלחישא א"ל כשם ששמעתיה בלחישא כך אני אומרה לך בלחישא תני משלחין חטים שהן מאכל עסיסיות פול שהוא מאכל נדיות שעורים שהן מאכל בהמה לא כן תני שמס ר"ש (שמות יב) לכל נפש אף נפשות בהמה בכלל אתיא דר"ש כשיטת ר' עקיבה רבו כמה דר' עקיבה אמר לכל נפש אף נפשות בהמה בכלל כן ר"ש אומר לכל נפש אף נפשות בהמה בכלל :

דף ט,א פרק א הלכה יב משנה משלחין כלים בין תפורין בין שאינן תפורין אף על פי שאין לצורך המועד אבל לא סנדל מסומר ולא מנעל שאינו תפור רבי יהודה אומר אף לא מנעל לבן מפני שצריך אומן זה הכלל כל שניאותין בו ביום טוב משלחין אותו :

דף ט,א פרק א הלכה יב גמרא כיני מתניתא מפני שהוא צריך ביצת אומן מתניי דר' ליעזר דתנינן תמן מנעל על האמוס ר' ליעזר מטהר וחכמים מטמאין דברי הכל היא שנייא היא הכא שהוא כמכשיר כלי ביי"ט תני אין מפרקין את המנעל מעל האמוס ביי"ט אבל מפרקין את המנעל מן האמוס בחולו של מועד מהו להעמיד חלב ביי"ט אם אומר את כן אף הוא חולב ומעמיד מיי"ט

לחול תנה ר' חלפתא בן שאול תכשיטין אסור לשלחן
א"ר מנא לא אמרו אלא לשלחן הא ללובשן מותר תני
מטלטלין את השופר להשקות בו את התינוק את
הפינקס את הקרקש את המראה לכסות בהן את
הכלים א"ר אבון מתניתא אמרה שאסור ללובשן
דתנינן כל שניאותין בו ביי"ט משלחין אותו אם אומר
את שמותר ללובשן יהא מותר לשלחן מהו הדא דתני
מטלטלין את השופר להשקות בו את התינוק את
הפינקס את הקרקש את המראה לכסות את הכלים
כשיש עליהם תואר כלי

דף ט, ב פרק א הלכה יב גמרא עד כדון בתכשיטין של
זהב ואפילו תכשיטין של כסף אמרין בשם ר' ירמיה
אסור ואמרין בשם רבי ירמיה מותר א"ר חזקיה אנא
ידע ראשה וסופא טליין דקיקין הוין מתרביין בדרתיה
דר' ירמיה אתא שאל לר' זעירה אי"ל לא תאסור ולא
תישרי:

מסכת ביצה פרק ב

דף ט, ב פרק ב הלכה א משנה יום טוב שחל להיות ערב
שבת לא יבשל בתחילה מיי"ט לשבת אבל מבשל הוא
ליי"ט ואם הותיר הותיר לשבת ועושה תבשיל מערב
יי"ט וסומך עליו לשבת בית שמאי אומרים שני
תבשילים ובית הלל אומרים תבשיל אחד ומודין בדג
וביצה שעליו שהן שני תבשילין אכלו או שאבד לא
יבשל עליו בתחילה שייר הימינו כל שהוא סומך עליו
לשבת:

דף ט, ב פרק ב הלכה א גמרא כתיב (שמות טז) את
אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ר' ליעזר אומר
אופין על האפוי ומבשלין על המבושל ר' יהושע אומר
אופין ומבשלין על המבושל מה טעמא דר' ליעזר את
אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו מיי"ט דר' יהושע
את אשר תאפו ואת אשר תבשלו בשלו א"ר ליעזר

אתיא כמאן דאמר במרה ניתנה השבת ברם כמ"ד באלוש ניתנה השבת עומדין באלוש ומזהירין באלוש איתא חמי דבר תורה הוא אסור ועירובי תבשילין מתירין א"ר אבהו בדין היה שיהו אופין ומבשלין מי"ט לשבת אם אומר את כן אף הוא אופה ומבשל מי"ט לחול איתא חמי מציעין את המיטות מי"ט לשבת ואין אופין ומבשלין מי"ט לשבת א"ר אילא ולמה מציעין מי"ט לשבת שכן מציעין את המיטות מלילי שבת לשבת ויאפו או יבשלו מי"ט לשבת אין אופין ומבשלין מלילי שבת לשבת ר' כהנא בריה דר' חייה בר בא אמר ובלבד שלא יערים מתני' דר"ש בן אלעזר תני

דף י, א פרק ב הלכה א גמרא אין עושין מי"ט למוצאי י"ט והא תני ממלא היא אשה קדירה בשר אע"פ שאינו אוכל ממנו אלא חתיכה אחת קומקום של חמין אע"פ שאינו שותה ממנו אלא כוס אחד אבל פת אינה אופה אלא צורכה תני ר"ש בן אלעזר אומר ממלאה היא אשה את התנור פת מפני שהפת יפה בשעה שהתנור מלא דרש רב הונה כהדא דר"ש בן אלעזר דרש ר' יוחנן לטיבראי כהדא דר"ש בן אלעזר הוה דרש להון להלכה ואינן סברין לעובדא אית דבעי מימר לעובדא דרש להון אתון ושאלון ליה ודרש להון להלכה חזר ודרש להון ולא ידעין אין להלכה אין לעובדא א"ר אבא בר דבדי הורי רבי אבהו כהדא דר"ש בן אלעזר ר' חייה בשם רבי יוחנן צ"ל עלי ועל מי שלא עירב הרי שלא עירב אחרים שעירבו מותרים לעשות לו משלו ר' זריקן בשם ר' זעירה במזכה להן משלו די לא כן נמצאו עושין לו משלו. לא עירב ולא עירבו לו אחרים ר' יצחק אומר צולה לו דגה רב חונה אמר מחמם לו חמין שמואל אמר מדליק לו את הנר תני ר' חייה ממלא לו חבית של מים ומדליק לו את הנר מעשה באחד שהדיר את בנו לת"ת ובא מעשה לפני רבי יוסי בן חלפתא והתיר לו למלאות לו חבית של מים ולהדליק לו את הנר רבי חייה רבה עלה לביתו אמרין ליה אנשינן מערבה אמר לון אית הכא טלופחין מן איתמל אמרין ליה אין הדא אמרה

אפילו מין אי אית הוה בהון תרדין הדא אמרה אע"פ שאין בהן כזית אית הוה בהון שיעורה הדא אמרה אינו צריך להתנות אמר רב חסדא תניי היה לו לרבי חייה הגדול תני אמר ר"ש בן אלעזר מודין ב"ש לבית הלל שהן שני תבשילין על מה נחלקו על הדגה ועל הביצה שיש עליה שבית שמאי אומרים תבשיל אחד ובית הלל אומרים שני תבשילין הכל מודין שאם פירפר ביצה על בי המליח או שחיתך קפלוט תחת הדג או שבישל שני מינין בקדירה שהן שני תבשילין והלכה כדברי התלמיד רב אמר אומר אני אין פחות מכזית לית הדא פליגא על רבי יוחנן דרבי אמר עלי ועל מי שלא עירב מתניי מסייעא לרבי יוחנן עירוב תחילתו וספו אין לו שיעור י"ט שחל להיות בע"ש אין מערבין לו בחצירות ולא בתחומין דברי ר"מ וחכ"א מערבין בחצירות ואין מערבין בתחומין מערבין בחצירות שכן את מתיר לו דבר שהוא מותר לו ואין מערבין בתחומין שכן את מתיר לו דבר שהוא אסור לו אית תניי תני ומחלף א"ר לעזר הואיל והן תנייא ומחלף צריכין אנן מיחוש רבי ירמיה בשם רבי זעירה

דף י, ב פרק ב הלכה א גמרא מאן דעבד טבאות מערב מן איתמל א"ר יודן הדא דאת אמר בשלא עשה לו עירובי תבשילין אבל אם עשה לו עירובי תבשילין מותר רבי יוסה בי רבי בון בעי ועירובי תבשילין מתירין את המחיצות :

דף י, ב פרק ב הלכה ב משנה חל להיות אחר שבת בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני השבת ובית הלל אומרים כלים מלפני השבת ואדם בשבת :

דף י, ב פרק ב הלכה ב גמרא מתניי בכלים גדולים אבל בכלים קטנים מערים עליהן ומטבילין תני רבי הושעיה ממלא הוא אדם כלי טמא מן הבור ומערים עליו ומטבילו תני נפל דליו לתוך הבור מערים עליהן ומטבילין תרין אמורין חד אמר בכלים שניטמאו באב הטומאה וחורנה אמר בכלים שניטמאו בוולד

הטומאה מתיב מ"ד בוולד הטומאה למ"ד באב הטומאה אפילו בחול יהא טעון הערב שמש א"ל ברוצה לישתמש בהן חולין בטהרה. כל מחוייבי טבילות טובלין כדרכן בתשעה באב וביה"כ א"ר חנניה סגן הכהנים כד"י הוא ביתו של אלהינו שיאבדו עליו הכהנים טבילה אחת דרש רבי לוי כהדא דרבי חנניה סגן הכהנים: ואדם בשבת. שכן אדם טובל לקירווי בשבת:

דף י, ב פרק ב הלכה ג משנה ושויין שמשיקין את המים בכלי אבן לטהרה אבל לא מטבילין מטבילין מגב לגב ומחבורה לחבורה ב"ט:

דף י, ב פרק ב הלכה ג גמרא מתניתה דלא כר' דתני אין מטבילין כלי על גב מימיו ב"ט ואין משיקין את המים בכלי אבן לטהרן בשבת דברי רבי וחכ"א מטבילין כלי ע"ג מימיו ב"ט ומשיקין את המים בכלי אבן לטהרה בשבת לא אמר אלא בשל אבן הא בשל

דף יא, א פרק ב הלכה ג גמרא עץ לא כיצד מגב לגב רצה לעשות עיסתו ע"ג גיתו או גיתו על גבי עיסתו מטביל את כליו כיצד מחבורה לחבורה היה אוכל עם חבורה זו ונמלך לוכל עם חבורה אחרת טובל:

דף יא, א פרק ב הלכה ד משנה בית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין סומכין עליהן אבל לא עולות ובית הלל אומרים מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהן:

דף יא, א פרק ב הלכה ד גמרא ב"ש אומרים הותרה סמיכה שלא כדרכה וב"ה אומרים לא הותרה סמיכה שלא כדרכה איזו היא שלא כדרכה מאתמול אמר ר' זעירה כל עמא מודיי באשם מצורע שסמך עליו מאתמול לא יצא שלמי נדבה שסמך עליהן מאתמול יצא מה פליגין בשלמי חגיגה ב"ש עבדין לון כשלמי נדבה בית הלל עבדין לוג כאשם מצורע א"ר יסי הן דאת אמר אשם מצורע שסמך עליו מאתמול לא יצא

בזמנו עיבור זמנו נעשה כשלמי נדבה אמרו ב"ה לב"ש
מה אם בשעה שאני אוסר להדיוט הרי אני מתיר לגבוה
בשעה שהוא מותר להדיוט אינו דין שנתיר לגבוה אמרו
להן בית שמאי והרי נדרים ונדבות יוכיחו שהן מותרין
להדיוט ואסורין לגבוה אמרו להן בית הלל לא אם
אמרתם בנדריים ונדבות שאין זמן קבוע תאמרו
בחגיגה שזמנה קבוע אמרו להן בית שמאי חגיגה אין
זמנה קבוע שאם לא חג בראשון חוגג בשני לא חג בשני
חוגג בשלישי אמרו להן בית הלל חגיגה זמנה קבוע
שאם לא חג ברגל אינו יכול לחוג אחר הרגל אמרו להן
ב"ש והלא כבר נאמר (שמות יב) אך אשר יאכל לכל
נפש הוא לבדו יעשה לכם אמרו להן ב"ה משם ראייה
לכם אינו נעשה אבל נעשה הוא לגבוה אבא שאול
אומרו טעם אחר מה אם בשעה שכירתך סתימה כירת
רבך פתוחה בשעה פתוחה ד"א אינו דין שיהא שולחנך
מלא ושולחן קונך ריקם א"ר יוסי בי ר' בון רשב"ל הוה
עבר קומי סדרא ושמע קלהון קראיי ההן פסוקא (דברי
הימים א כט) ויזבחו לה' זבחים ויעלו עולות לה'
למחרת היום ההוא אמר מאן דמפסק לה כב"ש מאן
דקרי כולה כב"ה ניחא עולות למחרת היום ושלמים
למחרת היום ואין שלמים באין כבית שמי א"ר יוסי בי
ר' בון דוד מת בעצרת והיו כל ישראל אוננין והקריבו
למחר מעשה בהלל הזקן

דף יא, ב פרק ב הלכה ד גמרא שהביא עולתו לעזרה
וסמך עליה וחברו עליו תלמידי שמי התחיל מכשכש
בזנבה אמר לון ראו נקיבה היא ושלמים הבאתיה
והפליגן בדברים והלכו להן לאחר ימים גברה ידן של
ב"ש ובקשו לקבוע הלכה כדבריהן והיה שם בבא בן
בוטי מתלמידי בית שמאי יודע שהלכה כבית הלל פעם
אחת נכנס לעזרה ומצא אותה שוממת אמר ישמו
בתיהן של אלו שהשימו בית אלהינו מה עשה שלח
והביא שלשת אלפים צאן מצאן קדר וביקרו ממומין
והעמידן בהר הבית אמר להן שמעוני אחיי בית ישראל
כל מי שהוא רוצה יביא עולות יביא ויסמוך יביא

שלמים יביא ויסמוך באותה שעה נקבעה הלכה כבית הלל ולא אמר אדם דבר א"ר יצחק בר לעזר הדא אמרה בשירותא בעייתא מוליי סמא דקיס' מיניה וביה כל גומרא דלא כווייה בשעתה לא כווייה שוב מעשה באחד מתלמידי הלל שהביא עולתו לעזרה וסמך עליה וראהו אחד מתלמידי שמי א"ל מה זה סמיכה א"ל מה זה שתיקה שיתקו בנזיפה והלך לו :

דף יא, ב פרק ב הלכה ה משנה ב"ש אומרים לא יחס אדם חמין לרגליו אלא א"כ היו ראויין לשתיה ובית הלל מתירין ועושה מדורה ומתחמם כנגדה :

דף יא, ב פרק ב הלכה ה גמרא פתר לה תרין פתרין על דעתין דב"ש והוא ששתה מהן על דעתין דב"ה והן שיהו ראויין לשתיה: ועושה מדורה ומתחמם כנגדה: דברי הכל והוא שיהא קומקום כנגד המדורה פתר לה פתר אחרון על דעתהון דבית שמאי והוא שיהא קומקום כנגד המדורה על דעתון דבית הלל אפילו אין שהוחמו כנגד המדורה חמין שהוחמו ב"ט וכן חמים שהוחמו מערב שבת לשבת רב ושמואל חד אמר מרחיץ בהן פניו ורגליו וחורנה אמר מרחיץ בהן גופו איברים איברים ולא ידעין מאן אמר דא ומאן אמר דא מן מה דתני שמואל מרחיץ בהם פניו ורגליו הוי רב דו אמר מרחיץ בהן גופו איברים איברים חד פיליסופיס שאל לבר קפרא אבלט שאל ללוי סריסא מותר לשתות ואסור לרחוץ א"ל אם תראה סריס מתחבק עם אשתך שמא אינו רע לך א"ל אין א"ל ומכי הוא לך כלום א"ל שלא תתפרץ א"ל והכא שלא יתפרצו כיון שיצא אמרו לו תלמידיו ר' לזה דחיתה בקנה לנו מה את משיב אמר להן והלא כבר נאמר אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם :

דף יא, ב פרק ב הלכה ו משנה שלשה דברים רבן גמליאל מחמיר כדברי בית שמאי אין טומנין את החמין מיום טוב לשבת ואין זוקפין את המנורה ביום טוב ואין אופין פיתן

דף יב,א פרק ב הלכה ו משנה גריצות אלא ריקין אמר רבן גמליאל מימיהן של בית אבא לא היו אופין פיתן גריצות אלא ריקין אמרו לו מה נעשה לבית אביך שהיו מחמירין על עצמן ומקילין על כל ישראל להיות אופין פיתן גריצות וחרי:

דף יב,א פרק ב הלכה ו גמרא אבא בר רב חונה אמר הדא דתימר בשלא עשה לו עירובי תבשילין אבל אם עשה לו עירובי תבשילין מותר מה בין תבשיל ומה בין חמין תבשיל דרכו לוכל ממנו חמין אין דרכו לשתות מהן: ואין זוקפין את המנורה ביי"ט: הדא דאת אמר במנורה של פרקים אבל במנורה שאינה של פרקים לא בדא כהדא תלמידוי דר' יוסי הוון יתיבין נפלת מנרתא קומיהון והוה כל חד וחד שמיט גרמיה וערק: אין אופין פיתן גריצות אלא ריקין: מתוך שאת מייגעו אף הוא אינו אופה אלא צורכו ר' אחא שמע לה מן הדא (דברים כט) מה חרי האף הגדול הזה ורבנן שמעין לה מן הדא (בראשית מ) והנה שלשה סלי חורי על ראשי:

דף יב,א פרק ב הלכה ז משנה אף הוא אמר ג' דברים להקל מכבדין בין המיטות ומניחין את המוגמר ביי"ט ועושין גדי מקולס בלילי פסחים וחכמים אוסרין:

דף יב,א פרק ב הלכה ז גמרא של בית רבן גמליאל היו מכבדין בין המיטות א"ר לעזר בי ר' צדוק פעמים הרבה אכלתי אצל רבן גמליאל ולא היו מכבדין בין המיטות אלא סדינים היו פורשין על גבי הארץ וכיון שהיו האורחין יוצאין היו קופלין אותן אמרו לו אי"כ אף בשבת מותרין לעשות כן של בית רבן גמליאל היו מכניסין את המגמר במגופה א"ר לעזר בי ר' צדוק פעמים הרבה אכלתי אצל רבן גמליאל ולא היו מכניסין את המגמר במגופה אלא פרדיסקים היו מעשנין מערב י"ט וכיון שהיו האורחין נכנסים היו פותחין אותן אמרו לו אי"כ אף בשבת מותרין לעשות כן: ועושין גדי מקולס בלילי פסחים וחכמים אוסרין: אי זהו גדי מקולס כולו צלי ראשו על כרעיו ועל קרבו שלק מקצת

ובישל מקצת אין זה גדי מקולס מכניסין גדי מקולס
בלילי י"ט הראשון של חג ובלילי יום טוב האחרון של
פסח מכניסין עגל מקולס בלילי י"ט הראשון של פסח
אבל לא גדי מקולס תני א"ר יוסה תודוס איש רומי
הנהיג על אנשי רומי שיהו אוכלין גדיים מקולסין
בלילי פסחים שלחו חכמים ואמרו לו אילולא שאת
תודוס לא היינו מנדין אותך מהו תודוס א"ר חנניה
דהוה משלח פרנסתהון דרבנן לא נמצאת מביא את
הרבים לידי אכילת קדשים בחוץ שכל המביא את
הרבים לידי אכילת קדשים בחוץ צריך נידוי :

דף יב, ב פרק ב הלכה ח משנה ג דברים ר' אלעזר בן
עזריה מתיר וחכמים אוסרין פרתו יוצאה ברצועה
שבין קרניה ומקרדין את הבהמה בי"ט ושוחקין את
הפילפלין בריחים שלהן ר' יהודה אומר אין מקרדין
את הבהמה מפני שהוא עושה חבורה אבל מקרצפין
וחכמים אומרים אין מקרדין אף לא מקרצפין :

דף יב, ב פרק ב הלכה ח גמרא ר' בא רב ושמואל
תריהון מארין דברי חכמים אפילו להמשיך בה אסור
ר' בא בשם שמואל אם היתה קרנה קדוחה מותר א"ר
יוסה קשיית' קומי רבי בא ואמר לא תנינן אלא הנקה
בחטם ר' זעירה בשם שמואל שור שעיסקו רע יוצא
בפרומביא שלו ורבתינו שבגולה נהגו כן ר' אחא ר'
יעקב בר אידי בשם ר' יונתן ר' יעקב בר אחא בשם ר'
תנחום בי ר' חייה חמור שעיסקו רע יוצא בפרומביא
שלו ר' אילא רבי יהודה בשם ר"ש בי ר' חייה כלב יוצא
בסוגר שלו אם להכות בו אסור אם שבביל שלא לאכול
אפסרו מותר גניבה אמר הלכה היה מלמד ובא ר' יונה
בוצרייה בעי אם הלכה היה מלמד ובא הדא היא
דתנינן שלא ברצון חכמים תנא ר' יודה בר פזי דברדליי
אמרו לו או עמוד מבינותינו או העביר רצועה מבין
קרניה א"ר יוסי בי ר' בון שהיה מתריס כנגדן א"ר
חנניה פעם אחת יצאת והשחירו שיניו מן הצומות ומן
התענית א"ר אידי דחוטרא אשתו הוות ומניין שאשתו
קרויה עגלה (שופטים יד) לולא חרשתם בעגלתי לא

מצאתם חידתי תמן אמרין שכינתו היתה ויש אדם נענש על שכינתו א"ר קיריס דאירמה ללמדך שכל מי שיש ספיקה בידו למחות ואינו ממחה קלקלה תלויה בו. אי זהו הקירוד אלו הקטנים שהן עושין חבורה קירצוף אלו הגדולים שאינן עושין חבורה: וחכ"א אין מקרדין אף לא מקרצפין: אין מקרדין שלא יבואו לידי חבורה ולא מקרצפין שלא יבואו לידי תלישה של בית ר"ג היו שוחקין את הפילפלין בריחיים שלהן א"ר אלעזר בי רבי צדוק פעם אחת אכל אבא אצל ר"ג והביאו לפניו אינגירין ובתוכן פילפלין שחוקים כיון שטעמן משך ידו מהן אמר לו אל תחוש להם מערב י"ט הן שחוקין ויעשה רבי צדוק כשוגג אצל רבן גמליאל ויאכל אלא שלא להתיר מלאכה על ידי ר"ג:

דף יג,א פרק ב הלכה ט משנה הריחיים של פילפלין טמאה משום ג' כלים משום כלי קיבול ומשום כלי מתכות ומשום כברה:

דף יג,א פרק ב הלכה ט גמרא התחתון משום כלי קיבול והעליון משום כלי מתכות והאמצעית משום כברה:

דף יג,א פרק ב הלכה י משנה עגלה של קטן טמאה מדרס ניטלת בשבת ואינה נגררת ע"ג הכלים רבי יהודה אומר כל הכלים אינן נגררין חוץ מן העגלה מפני שהיא כובשת:

דף יג,א פרק ב הלכה י גמרא תני לא יגור אדם את המטה את הכסא ואת הספסל ואת הקתידרה מפני שהוא עושה חריץ ור"ש מתיר רבי בא בשם רב חינה רבי חגי בשם רבי זעירא רבי יוסה בשם רבי אילא מודין חכמים לר"ש בכסא שרגליו משוקעות בטיט שמותר לטלטלו ודכוותה מותר להחזירו א"ר יוסה אוף אנן תנינן ניטלין בשבת א"ר יוסה בי רבי בון דר"ש היא א"ר יוסה מתניתא אמרה כן כל הכלים אינן

נגררין חוץ מן העגלה מפני שהיא כובשת:

מסכת ביצה פרק ג

דף יג,א פרק ג הלכה א משנה אין צדין דגים מן הביברין ואין נותנין לפניהם מזונות אבל צדין חיה ועוף מן הביברין ונותנין לפניהן מזונות רשב"ג אומר לא כל הביברין שוין זה הכלל כל המחוסר צידה אסור ושאינו מחוסר צידה מותר:

דף יג,ב פרק ג הלכה א גמרא אמר רבי חיננא מתניי דלא כרבי יודה דתנינן תמן רבי יודה אומר הצד צפור למגדל וצבי לבית חייב הא לגינה ולביברין פטור מחלפה שיטתיה דרבי יודה דתנינן אין צדין דגים מן הביברים ואין נותנין לפניהן מזונות הא לגינה ולביברין פטור מחלפה שיטתון דרבנן דתנינן תמן וחכ"א צפור למגדל וצבי לגינה ולחצר ולביברים ותנינן אבל צדין חיה ועוף מן הביברין ונותנין לפניהן מזונות הא לגינה ולחצר לא כאן בחצר מקורה כאן בחצר שאינה מקורה והא תנינן גינה אית לך מימר גינה מקורה אלא כאן בגדולה כאן בקטנה ר' עולא אמר בעון קומי רבי אחא מה ניתני כל המחוסר צידה חייב ושאינו מחוסר צידה פטור אמר לון ולא בנעל לתוכה אן קיימין אלא כל המחוסר צידה אסור ושאינו מחוסר צידה מותר א"ר שמואל אחוי דרבי ברכיה כל שהוא מחוסר נשבים מחוסר צידה ושאינו מחוסר נשבים אינו מחוסר צידה שוחטין מן הנגרים ואין שוחטין לא מן המכמורות ולא מן המצדות רבי יוסי בי רבי בון בשם רבי אימי במצרתא דשיתייא שמואל אמר צד הוא בפיטם רב אמר סוכרא דנהרא שרי א"ר יודן בהוא דטסים:

דף יג,ב פרק ג הלכה ב משנה מצודות חיה ועופות ודגים שעשאן מערב י"ט לא יטול מהן ביי"ט אלא א"כ ידוע שניצודו מבעוד יום מעשה בעכו"ם א' שהביא

דגים לר"ג ואמר מותרין הן אלא שאין רצוני לקבל
הימנו :

דף יג, ב פרק ג הלכה ב גמרא מי מודיע אם נתקלקלה
המצודה דבר בריא שניצודו מבעוד יום אבל אם לק
נתקלקלה המצודה דבר בריא שלא ניצודו מבעוד יום
ואפילו נתקלקלה המצודה וחש לומר שמא לא ניצודו
מבעוד יום א"ר יוסי בי ר' בון בפורש בחורשין תדע לך
שהוא כן דתנינן דגים ודגים לא במקום שהן מצויין
והכא במקום שחיה ועוף מצויין רבי זעירה בשם רב
סברין מימר מותרין למחר ר' חזקיה ר' עוזיאל בריה
דר' חונייה דברת חוורן מותרין ממש סברי מימר
ספיקן התיירו ר' חנינה ורבי יונתן תריהון אמרין ספק
הכן אסור ר"י אמר ספק הכן מותר רבי חייה רבה ור"ש
ברי' חד אמר העכו"ם צריך הכן וחורנה אמר אין
העכו"ם צריך הכן ולא ידעין מאן אמר דא ומאן אמר
דא מן מה דרב מיבעי מיתיקומיה ר' חייה רבה והוא
א"ל הן הויתה והוא א"ל שיירתה הוות עברה והוינא
אכל מינה תאינים הוי דו אמר אין העכו"ם צריך הכן
חד תלמיד מן דרבי סימיי אזל לאנטרוס אייתון ליה
דורמסקנא ואכל חד תלמיד מן דר' יהושע בן לוי אזל
לתמן אייתו ליה דורמסקנא ולא אכל אתא ואמר קומי
רביה אמר דו נהג כשיטת רביה דרבי סימיי אמר אין
העכו"ם צריך הכן ר' אבהו בשם ר' יהושע בן לוי
דמדמניות שבכרם הרי אלו אסורות רב חונה בשם רב
השיצים שבכפים הרי אלו מותרין :

דף יד, א פרק ג הלכה ג משנה בהמה מסוכנת לא
ישחוט אלא א"כ ידוע שהוא יכול לוכל ממנה כזית צלי
מבעוד יום ר' עקיבה אומר אפילו כזית חי מבית
טביחתה שחטה בשדה לא יביאנה במוט ובמוטה אבל
מביאה בידו איברים איברים :

דף יד, א פרק ג הלכה ג גמרא רבי בא בשם רבנן דתמן
שחטה ואכלו זאיבים בני מיעיה כשירה שחזקת בני
מיעים לכושר וחש לומר שמא ניקבו חזקת בני מיעים

כשירין תני אבל מביאה הוא על גב עורה כיצד הוא
עושה משייר ממנה אבר אחד ומביאו עמו :

דף יד, א פרק ג הלכה ד משנה בכור שנפל לבור ר'
יהודה אומר ירד המומחה ויראה אם יש בו מום יעלה
וישחוט ואם לאו לא ישחוט ר"ש אומר כל שאין מומו
ניכר מערב י"ט אין זה מן המוכן :

דף יד, א פרק ג הלכה ד גמרא מחלפה שיטתיה דר'
יודה דתנינן תמן ר' יהודה אומר אם לא היתה נבילה
מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן והכא הוא
אמר הכין ר' יודה כדעתיה דר' יודה אמר אין המומחה
תורה רבי חונה בשם רבי אבא דר' יודה היא דרבי יודה
עבד ראיית בכור כראיית

דף יד, ב פרק ג הלכה ד גמרא טריפה כמה דאת אמר
תמן רואין את הטריפה ב"ט ודכוותה רואין את
הבכור ביום טוב רבי יודן בעי דמאי מדבריהם וראיית
טריפה מדבריהן כמה דאת אמר רואין את הטריפה
ביום טוב ודכוותה מפרישין את הדמאי ביום טוב ר'
אבהו בשם רבי יוסי בן חנינה כל שמומו ניכר מערב יום
טוב ולא התיירו מומחה אלא ביום טוב אין זה מן
המוכן והא תני עגל בכור שנולד מן הטריפה ב"ט מותר
אמר רב חסדא תיפתר שעבר המומחה וראהו אתא
עובדא קומי ר' אימי וסבר מימר ר' יודה ור' שמעון
הלכה כר' יודה אייתי רב הושעיה מתניתא דבר קפרה
מדروמא ותנא וחכמים אומרים כל שמומו ניכר מבערב
יום טוב ולא התיירו מומחה אלא ביום טוב אין זה מן
המוכן וקיבלה וחזר ביה אותו ואת בנו שנפלו לבור ר'
ליעזר אומר יעלה את הראשון על מנת לשחוט וישחוט
והשני עושין לו פרנסה במקומו שלא ימות ר' יהושע
אומר יעלה את הראשון ע"מ לשחוט ולא ישחוט
ויערים ויעלה את השני אע"פ שלא חישב לשחוט אחד
מהן מותר ר' בון בר חייה בעי מחלפה שיטתיה דר'
ליעזר תמן הוא אמר מותר להערים והכא הוא אמר
אסור להערים תמן משום בל יראה ובל ימצא והכא מה

אית לך מחלפה שיטתיה דרבי יושוע תמן הוא אמר
אסור להערים והכא הוא אמר מותר להערים א"ר
אידי כאן שבות וכאן חייב חטאת א"ר יוסה בי רבי בון
הכא כדי לחוס על ניכסיהן של ישראל תמן מה אית לך
ר' יצחק ורבי יאישה חד כהדין וחד כהדין :

דף טו,א פרק ג הלכה ה משנה בהמה שמתה לא
יזיזנה ממקומה מעשה ששאלו את ר"ט עליה ועל
החלה שנטמאת ונכנס לבית המדרש ושאל אמרו לו לא
יזיזום ממקומן :

דף טו,א פרק ג הלכה ה גמרא שמואל אמר טעו ה'
זקנים שהורו לר"ט בלוד אמר רב מתנה בבכור הוה
עובדא א"ר אבין מתניתא אמרה כן עליה ועל החלה
שניטמאת מה זו קודש אף זו קודש בעון קומי לוי מהו
לראות את הטריפה בבית אבל אמר לאפק לבר רבי
אימי בעי שמעון אין רואין את הנגעים בבית אפל
שמענן אין רואין את הטריפה בבית אפל א"ר יוסה בי
רבי בון לא מטעם הזה אלא שמא תימצא טריפה ויהא
אסור לטלטלה אתייה דרב מתנה כשמואל ודלוי כרב
א"ר בא רבי יהודה בשם שמואל הלכה כרבי יודה :

דף טו,א פרק ג הלכה ו משנה אין נמנין על הבהמה
בתחילה ביי"ט אבל נימנין עליה מערב י"ט ושוחטין
ומחלקין ביניהן רבי יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד
הכלי או כנגד הקופיץ וחכ"א אין משגיחין בכף מאזנים
כל עיקר :

דף טו,א פרק ג הלכה ו גמרא הא להוסיף מוסיפים היו
חמשה נעשין עשרה תני לא יאמר אדם לחבירו הרי אני
עמך בסלע הרי אני עמך בשקל אבל אומר הוא לו הרי
אני עומד למחצה לשליש ולרביע רבי חייה רבה ור"ש
ברי שקלו מנה כנגד מנה בבכור בד"א בחול הא ביום
טוב אסור על שם אין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר
רב אבון רב יהודה בשם שמואל

דף טו,ב פרק ג הלכה ו גמרא אפילו לתלותו בכף מאזנים מפני העכברים אסור א"ר יוסה בי רבי בון לא מטעם הזה אלא בגין דתנינן רבי יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופץ וחכמים אומרים אין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר הא תנייא קדמייא סבר מימר משגיחין הא לתלותו בכף מאזנים מפני העכברים מותר תני רשב"ג אומר אף מפייס הוא אדם את עצמו בליטרא לידע מה הגיע לו כהדא רבי מנא זבן חרובן דשמיטה אתא שאל לרבי חזקיה א"ל נהגין רבנן כהדא דר"ש בן גמליאל תני הטבח לא יהא שוקל בידו ומניח שידו כליטרא היא אבל חותך הוא בסכין ונותן לזה ולזה תני אין מרגילין ביי"ט לא בחול בבכור ולא בפסולי המוקדשין א"ר אבון שלא יהא כעובד בו עבודה בחייו א"ר יוסטא בר שונם גזרו עליהן שלא ירעו אותן עדרים עדרים א"ר מנא כל עמא מודיי מינפוח שרי למיחבוט רבי חייה רבה ורבי שמעון ברבי חד אמר אסור וחורנה אמר מותר א"ר יוסי בי רבי בון כל עמא מודיי למיחבוט אסור למינפוח רבי חייה רבה ור"ש בר' חד אמר אסור וחורנה אמר מותר :

דף טו,ב פרק ג הלכה ז משנה אין משחיזין את הסכין אבל משיאה על גבי חבירתה לא יאמר אדם לטבח מכור לי בדינר בשר אבל שוחט והן מחלקין ביניהן :

דף טו,ב פרק ג הלכה ז גמרא אין משחיזין את הסכין אבל משיאה על גבי חבירתה אמר רב חסדא דרבי יהודה היא אמר רב יהודה בשם שמואל דברי הכל היא כדי להעביר שמינונית שעליה :

דף טו,ב פרק ג הלכה ח משנה אומר אדם לחנוני מלא לי כלי זה אבל לא במידה ר' יהודה אומר אם היה כלי של מידה לא ימלאנו מעשה בשאול בן בטנית שהיה ממלא את מדותיו מעיי"ט ונותנן ללקוחות ביי"ט אבא שאול אומר במועד עושה כן וחכ"א אף בחול עושה כן מפני

דף טז, א פרק ג הלכה ח משנה מיצוי המדות :

דף טז, א פרק ג הלכה ח גמרא רב חונה אמר או חסר או יתר ר' לעזר אמר לזעירת בר חמא מלי לי ההן מנא ולמחר אנן מכילין ליה תני מעשה בי ר' לעזר בי ר' צדוק ואבא שאול בן בטנית שהיו חנוונים בירושלים והיו ממלין מידותיהן מעיי"ט ונותנין אותן ללקוחות בי"ט ר' חנינה בן עקביה אומר אף בחולו של מועד היו עושין כן מפני מיצוי המידות אף הוא כנס שלש מאות חביות וחבירו כינס שלש מאות חביות אמרו להן חכמים לא הייתם צריכין לעשות כן אלא הואיל והחמרתם על עצמכם יעשה בהן צורכי ציבור פעם אחת חלה ונכנסו רבותינו לבקרו אמר לון אתון חמון הדא ימינא דהוות מכילה בקושטא א"ר חנינה מאן דאמר דרחמנא וותרן יתוותרון בני מעוי אלא מאריך רוחיה וגבי דידיה אמר ר' אחא כתיב (תהילים נ) וסביביו נשערה מאד מדקדק עמהן כחוט שערה אמר רבי יוסה בי ר' בון לא מטעם הזה אלא (תהילים פט) ונורא על כל סביביו מוראו על הקרובים יותר מן הרחוקים :

דף טז, א פרק ג הלכה ט משנה אומר אדם לחבירו תן לי ביצים ואגוזים במניין שכן דרך בעל הבית להיות מונה בתוך ביתו :

דף טז, א פרק ג הלכה ט גמרא תני אומר הוא אדם לחבירו תן לי כלה של תבלין שכן בעל הבית דרכו להיות נותן כלה של תבלין בתוך תבשילו :

מסכת ביצה פרק ד

דף טז, א פרק ד הלכה א משנה המביא כדי יין ממקום למקום לא יביא' בסל ובקופה אבל מביא הוא על כתיפו לפניו המוליך את התבן לא יפשיל את הקופה לאחריו אבל נוטלה בידו מתחילין בערימת התבן אבל לא בעצים שבמוקצה :

דף טז, א פרק ד הלכה א גמרא אמר רבי חנין בר לוי מתניתא באילין קורפדייא דקיקתה דמיטענן תרתיי תלת בגו ידא היתה אחת גדולה לפניו כך היא דרכו לאחריו כך היא דרכו היך מה דאת אמר מביאה על גב עורה ודכוותה מביאה על גב קנקנה

דף טז, ב פרק ד הלכה א גמרא כמה דאת אמר מביאה איברים ודכוותה מביאה צלוחית צלוחית ר' יודן בעי מהו להוציא תבן מרשות היחיד לר"ה ולא מתניתא היא המוליך את התבן לא יפסיל את הקופה לאחריו מתניתא כמאן דאמר (שמות יב) לכל נפש אף נפשות בהמה בכלל מה צריכה ליה כמאן דאמר אין נפשות בהמה בכלל ברם כמ"ד נפשות בהמה בכלל פשיטא ליה מתניתא כמוציא להאכיל מה צריכא ליה במוציא להיסק ר' יעקב בר אחא בשם ר' יסא מוקצה שיבש אסור ליגע בו ר' אמר לרבי שמעון בריה עלה והבא לנו גרוגרות מן העלייה א"ל ואינו אסור משום מוקצה א"ל ואדיין את לזו אין לך אסור משום מוקצה אלא תאנים וענבים בלבד א"ר שמואל בר מיסרטיי מפני שהן מסריחות בנתיים ר' זעירא בעא קומי ר' יסא לא מסתברא באילין פיצולייא הוה עובדא א"ל אוף אנן סבר כן אתא ר' יוסי בי ר' בון ר' יצחק בר ביסנא בשם ר' יוחנן באילין פיצולייא הוה עובדא א"ל אין לך אסור משום מוקצה אלא תאנים וענבים בלבד ר' יעקב בר זבדי בשם ר' אבהו הדא דאת אמר לעניין שבת

דף יז, א פרק ד הלכה א גמרא אבל לעניין מעשרות כל הדברים יש להן מוקצה א"ר יוסה מתניתא אמרה כן בגרוגרות משידוש ובמגורה משיעגיל:

דף יז, א פרק ד הלכה ב משנה אין נוטלין עצים מן הסוכה אלא מן הסמוך לה מביאין עצים מן השדה מן המכונס מן הקרפף אפילו מן המפוזר אי זהו קרפף כל שהוא סמוך לעיר דברי רבי יהודה ר' יוסה אומר כל שנכנסין לו בפותחת אפילו בתוך תחום שבת:

דף יז,א פרק ד הלכה ב גמרא אין נוטלין עצים מן הסוכה אלא מן הסמוך לה. שמואל אמר בשלא נתכוון לעבותה אבל אם נתכוין לעבותה אסור כשלא היתנה אבל אם היתנה מותר רב נחמן בר יעקב בעי ויש אדם מתנה לסתור אוהלין ואומר בפני שמואל בטפול לה והוה רב נחמן בר יעקב הוי בה תני א"ר לעזר בר"ש לא נחלקו בית שמאי ובית הלל שמביאין עצים מן המכונסין שבשדה ומן המפוזרין שבקרפף ועל מה נחלקו על המפוזרין שבשדה שב"ש אוסרין וב"ה מתירין א"ר נתן מודין ב"ש לבית הלל שמביאין עצים מן המכונסין שבשדה ומן המכונסין שבקרפף ועל מה נחלקו על המפוזרין שבקרפף שבית שמאי אוסרין וב"ה מתירין ר' יוסה בשם רב ירמיה רבי חנינה מטי בה בשם רב הלכה כדברי מי שהוא מחמיר ובלבד מן המפוזרים שבקרפף מחלפה שיטתיה דרבי יודה דתנינן תמן ר' יהודה אומר אפי' אין בה אלא בור ושיח ומערה מטלטלין בתוכה והכא הוא אמר הכין א"ר מנא כבית דירה עביד לה ר' יודה:

דף יז,ב פרק ד הלכה ג משנה אין מבקעין עצים מן הקורות ולא מן הקורה שנשברה בי"ט אין מבקעין לא בקורדום לא במגל ולא במגירה אלא בקופיץ בית שהוא מלא פירות וסתום ונפחת נוטל ממקום הפחת ר' מאיר אומר אף פוחת לכתחילה ונוטל:

דף יז,ב פרק ד הלכה ג גמרא אין מבקעין עצים מן הקורות ולא מן הקורה שנשברה. הדא דאת אמר בקורה שנשברה בי"ט אבל בקורה שנשברה מעי"ט מותר בשאין בהן תואר כלי אבל אם יש עליה תואר כלי אפי' נשברה מערב י"ט אסור תני סוכות תאינים ובהן תאנים ומכבדות ובהן תמרים שהכניסן לאוכלין אוכל מהן בי"ט הכניסן לעצים אין אוכל מהן בי"ט רב אמר מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי הדא דאת אמר בכלים שנשברו בי"ט אבל בכלים שנשברו מעי"ט מותר בשאין עליהן תואר כלי אבל יש עליהן תואר כלי ואפילו שנשברו בי"ט מותר תני ר' חייה מסיקין באוכלין אבל

לא בקליפיהן ולא בגלעיניהן רב הוה יתיב קומי ר' חייה רבה והוה אכיל והוה מתחמי זרק גו תפייה וזרק קומי תפייה א"ל ר' חייה רבה הכא זרוק א"ל מה בין הכא ומה בין הכא א"ל כן פיחה אחריהם אמר ר' חנינה אוכלה הוה זרק א"ר אימי בבלייא חולה הוה א"ר כנגד כן אסור בי"ט: ולא בקורדום: דבית ר' ינאי אמרין מבקעין בקורדום תנא ר' הושעיה מבקעין בקורדום שמואל אמר הלכה כמי שהוא אומר מבקעין בקורדום תני רבי יוסי בן כיפר אמר משם רבי לעזר בן שמוע בית שמאי אוסרין ובית הלל מתירין: ולא במגל: אית תניי תני מבקעין ואית תניי תני אין מבקעין אמר רב חסדא מאן דאמר מבקעין במגל של יד מאן דאמר אין מבקעין במגל של קציר אית תניי תני מפספסין בקלקלים אית תניי תני אין מפספסין אמר רב חסדא מאן דאמר מפספסין בבריא מאן דאמר אין מפספסין בתש אית תניי תני מוללין עצי בשמים אית תניי תני אין מוללין מאן דאמר מוללין בלחים מאן דאמר אין מוללין ביבישין אית תניי תני

דף יח,א פרק ד הלכה ג גמרא ממתקין את החרדל בגחלת אית תניי תני אין ממתקין מ"ד ממתקין בשנתנו ע"ג הגחלת ומ"ד אין ממתקין בשנתן את הגחלת עליו אית תניי תני שפין את הכסף בקרטיקין אית תניי תני אין שפין מ"ד שפין בשנתנו מעי"ט ומ"ד אין שפין בשנתנו בי"ט. ר' מאיר אומר אף הוא פוחת בתחילה ונוטל. רבי בא רב יהודה בשם שמואל ובלבד כנגד הפתח והא תני מודין חכמים לר"מ בחותמות שבקרקע שמפקפקין ומפקיעין ומתירין וחותרין בשבת מפקפקין אבל לא מפקיעין ולא מתירין ולא חותרים ובכלים בשבת מותר ואין צורך לומר בי"ט:

דף יח,א פרק ד הלכה ד משנה אין פוחתין את הנר מפני שהוא עושה כלי ואין עושין פוחמין ואין חותרין את הפתילה לשנים רבי יהודה אומר חותרה באור לשתי נרות:

דף יח,א פרק ד הלכה ד גמרא תני לפסים סתומות עשאן מעי"ט לא יפתחם ביי"ט מפני שהוא כמכשיר כלי ביי"ט תמן תנינן על לפסים ארוניות שהן טהורות באהל המת וטמאות במשא הזב רבי לעזר בי ר' צדוק אומר אף במשא הזב טהורות מפני שלא נגמרה מלאכתן אתיא דיחידאה דהכא כסתומה דתמן ודיחידייא דתמן כסתומה דהכא רבי בא בשם רב יהודה בקעת סומכה לכותל בשביל שלא תכסכס תני אין מכבין את הבקעת בשביל לחוס עליה אם בשביל שלא תעשן את הבית ואת הקדירה מותר א"ר חנניה בשאין שם אויר אבל אם יש שם אויר משליכה לאויר ודייו א"ר נסא ויאות כן אנן אמרין הדא קלוריתה שרי מישוף ומכחול מינה ביומא טבא א"ר מנא כאן לשימור וכאן לרפואה גי דברים נאמרו בפתילה להחמיר וגי להקל אלו שלשה שאמרו להחמיר אין עושין אותה בתחילה ביי"ט ואין חותכין אותה לשנים ואין מפספסין אותה באור אלו שלשה שאמרו להקל מועכין אותה ושורין אותה בשמן וחולקין אותה באור לשתי נרות א"ר חנינא

דף יח,ב פרק ד הלכה ד גמרא בצריך לשניהן תני רבי יודה בר פזי דבר דלייא מביא שתי נרות ונותנה בשניהן וחולקה באור לשתי נרות רבי יעקב בר אחא חנינא בר אידי בשם רב מוחטין את הפתילה ביי"ט:

דף יח,ב פרק ד הלכה ה משנה אין שוברין את החרס ואין חותכין את הנייר לצלות בו מליח אין גורפין תנור וכיריים אבל מכבשין אין מקיפין שתי חביות לשפות עליהן את הקדירה אין סומכין את הקדירה בבקעת וכן הדלת אין מנהגין את הבהמה במקל ביי"ט וראב"ש מתיר:

דף יח,ב פרק ד הלכה ה גמרא הדא אמרה הדין סיקורה אסור מיעבד ביומא טבא דהוא מקטע בגומיה ברת"י דרבי חייה רבה אתת מיפה גו תנור אשכחה כיפה בגויה אתת שאלת לאביה א"ל איזלין גרפין אמרה לינה יכלה א"ל איזלין כבשין ידעה הוות אלא דהוות

בעי מישמע מן אבוה רב אמר מצילין מן התנור לכירה אבל לא מכירה לתנור רב אבא בר חנה אמר מצילין מתנור לכירה ומכירה לתנור אבל לא מערבית לשחרית רבי אבון בשם רב מצילין מתנור לכירה ומכירה לתנור מערבית לשחרית אבל לא מיום טוב לחול אין מקיפין שתי חביות לשפות עליהן את הקדירה משום בונה תני לא יצא סומא במקלו ולא רועה בתרמילו ור"ש מתיר וכן הוה ר"ש אומר הואיל והוא מותר בדבר אי יהא מותר לכל הדברים :

דף יח,ב פרק ד הלכה ו משנה ר"א אומר נוטל אדם קיסם לחצות בו שיניו ומגבב מן החצר ומדליק שכל מה שבחצר מוכן וחכמים אומרים מגבב משלפניו ומדליק :

דף יח,ב פרק ד הלכה ו גמרא מה ביניהן לעשות ציבור ביניהן על דעתיה דר"א עושין ציבור על דעתהון דרבנן אין עושין ציבור :

דף יח,ב פרק ד הלכה ז משנה אין מוציאין את האור לא מן העצים ולא מן האבנים ולא מן המים ואין מלבנין את הרעפים לצלות עליהן ועוד א"ר אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת

דף יט,א פרק ד הלכה ז משנה בשביעית ואומר מיכן אני אוכל למחר וחכ"א עד שירשום ואומר מיכן ועד כאן :

דף יט,א פרק ד הלכה ז גמרא אין מלבנין את הרעפים לצלות עליהן. אית תניי תני מלבנין ואית תניי תני אין מלבנין אמר רב חסדא מאן דאמר מלבנין בבדוקים ומאן דאמר אין מלבנין בשאינן בדוקים : ועוד א"ר אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת בשביעית ואומר מיכן אני אוכל למחר. מחלפה שיטתיה דרבי ליעזר דתנינן תמן בית שמאי אומר לא יטול אלא א"כ נענע מבעוד יום ור' ליעזר לאו שמותי הוא חומר הוא

בדבר שיש בו רוח חיים: וחכ"א עד שירשום ויאמר מיכן ועד כאן: מחלפה שיטתון דרבנן דתנינן תמן בית הלל אומרים עומד ואומר זה וזה אני נוטל והכא אינון הכין עוד אינון אית להון חומר בדבר שיש בו רוח חיים:

מסכת ביצה פרק ה

דף יט, א פרק ה הלכה א משנה משילין פירות דרך ארובה ביי"ט ומכסין את הפירות בכלים מפני הדלף וכן כדי יין וכן כדי שמן ונותנין כלי תחת הדלף בשבת:

דף יט, א פרק ה הלכה א גמרא מתניתא באותו הגג אבל בגג אחר אסור בשאינו שוה אבל אם היה שוה מותר תני היה שם חלון משחילין דרך חלון רב ירמיה בשם רב פורשין מחצלת על גבי שיפוף של לבנים בשבת א"ר שמעון בי ר' ינאי לא שמעתי מאבא אחותי אמרה לי משמו ביצה שנולדה ביי"ט סומכין לה כלי בשביל שלא תתגלגל אבל אין כופין עליה כלי ושמואל אמר כופין עליה כלי א"ר מנא ובלבד שלא יהא כלי נוגע בגופה של ביצה תני ר' הושעיה נחיל של דבורים פורסין עליה סדין בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים מה כרב כשמואל כאן מלמעלן וכאן מלמטן ר' ביסנא בשם ר' יוסה בן חנינה חפול סוטות אסור לטלטלן מצדתא הוויין פריסין והוויין משרפין גו שמשא אתון שאלון לרב מהו מטלטלתון

דף יט, ב פרק ה הלכה א גמרא אמר לון אסור ליגע בהון חשבין עליהון מתגנין תוחתי ראשיכון ושרי לכון מטלטלתון תני חבית של טבל שנתרועעה מביא כלי אחר ונותנו תחתיה נתמלא אסור לטלטלו א"ר זעירה זאת אומרת שעושין תקנה למוקצה להצילו שלא כדרכו והא תני על העבט של ענבים על המעטן של זיתים שמשכן לא יטול מהן ביי"ט ואין צורך לומר בשבת אמר רב חסדא אע"פ שזה טבל וזה טבל זה יש לו מוקצה וזה אין לו מוקצה הדא אמרה שעושין תקנה

למוקצה להצילו שלא כדרכו תני נר שכבה מצילין את שמנו א"ר יעקב בר אחא דר' שמעון היא דר"ש אמר כבה מותר לטלטלו אמר ר' שמואל בר רב יצחק לא אמר אלא לטלטלו הא להציל מצילין תני נותנין כלי תחת הדלף בשבת נתמלא שופף ושונה ואינו חושש א"ר חנניה עשו אותו כנהרות ומעיינות שבאו מחוץ לתחום לתוך התחום ותני כן נהרות ומעיינות שבאו מחוץ התחום לתחום ממלא מהן בשבת ואין צ"ל ביום טוב:

דף יט, ב פרק ה הלכה ב משנה כל שהוא משום שבות משום רשות משום מצוה חייבין עליו ביום טוב אלו הן משום שבות לא עולין באילן ולא רוכבין על גבי בהמה ולא שטין על פני המים ולא מספקין ולא מטפחין ולא מרקדין אלו הן משום רשות לא דנין ולא מקדשין לא חולצין ולא מייבמין אלו הן משום מצוה לא מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין ולא מגביהין תרומה ומעשרות ביום טוב כל אלו ביי"ט אמרו ק"ו לשבת אין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד:

דף יט, ב פרק ה הלכה ב גמרא שבות שהיא רשות ורשות שהיא

דף כ, א פרק ה הלכה ב גמרא מצוה אי זו היא שבות שהיא רשות לא עולין באילן ולא רוכבין על גבי בהמה ולא שטין על פני המים ולא מספקין ולא מטפחין ולא מרקדין אי זו היא רשות שהיא מצוה לא דנין ולא מקדשין ולא חולצין ולא מייבמין תני אין עולין באילן בין לח בין יבש ניחא לה יבש כך אנו אומרין אסור לדוש על גבי זמורה בשבת אלא כר"מ דרבי מאיר אמר גפן שיבשה אסורה ואינה מקדשת דברי הכל אסרו אילן יבש מפני אילן לח רב חייה בר אשי אתא ופרי קומי רב א"ל ביידא אתיתה א"ל בההוא תמרתא עקימתא א"ל מאן שרא לך רבי בשם רב אסור לדוש ע"ג זמורה בשבת היא שורשי אילן היא קולסי אכרוב בגבוהין ג' אבל אם אינן גובהין ג' כארץ הם מפני מה אמרו אין עולין באילן שמא ישכח ויאכל או שמא ישכח וירעיד נישמענה מן

הדא היה רוכב על גבי בהמה אומר לו רד הדא אמרה
שמא ישכח וירעיד מפני מה אמרו היה רוכב ע"ג בהמה
אומרים לו רד חברייא אמרו שמא תינוק הבהמה אמר
לון רבי יוסי הגע עצמך שהיה הוגן אחד גדול תנא ר'
אחא בר פפא קומי ר' זעירה שנייא היא שהוא מצווה
על שביתת בהמה כמוהו (שמות כג) למען ינוח שורך
וחמורך כמוך אית תניי תני נשענים בבהמה אית תניי
תני אין נשענים בבהמה אמר רב חסדא מ"ד נשענין
בבריא מ"ד אין נשענין בתש ר' יוסה אומר איתפלגון ר'
בא בר ממל וחברייא חד אמר נשענים וחורנה אמר אין
נשענים מ"ד נשענים בהוא דמיסתמיך ציבחר מ"ד אין
נשענין בכובש את כבדו ולא ידעין מאן אמר דא ומאן
אמר דא מן מה דלא א"ר יוסה בשם רבי בא בר ממל
כלום הוי דו אמר נשענים בבריא ואין נשענים
בתש: ולא שטין על פני המים: רבי יעקב בר זבדי בשם
רבי אבהו זאת אומרת שאסור להשיט דבר ולהוליכו
מאצלו ודכוותה אסור לאדם להשיט דבר ולהביאו
אצלו רבי אבא מרי ור' מתניה הוון יתיבון חמוון לחד
בר נש פצל מיא לכא ולכא ושתי א"ר אבא מרי לר'
מתניה הדא היא דא"ר יעקב ר זבדי בשם רבי אבהו
אסור לאדם להשיט דבר ולהוליכו מאצלו

דף כ,ב פרק ה הלכה ב גמרא א"ל הדא היא דתנינן
שובר אדם את החבית לוכל ממנה גרוגרות: ולא
מספקין: סיפוק שהוא מחמתו כמה דאת אמר
(במדבר כד) ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את
כפיו: ולא מטפחין: טיפוח שהוא לרצונו ר' יונה
וחברייא חד אמר הכין שרי והכין אסור וחורנה אמר
בין הכין ובין הכין אסור ולא ידעין מאן אמר דא ומאן
אמר דא מן מה דא"ר יונה אית הוה סבין ביומינן והוון
מטפחין לאחורי ידיהון בשובתא הוי דו אמר הכין שרי
והכין אסור רבי הוה מסב לר"ש בריה והוון מטפחין
לאחורי ידיהון בשובתא עבר ר"מ ושמע קלהון אמר
רבותינו הותרה השבת שמע ר' קליה אמר מי הוא זה
שבא לרדותינו בתוך ביתינו ואית דאמרי הכין אמר מי

הוא זה שבא לצנעינו בתוך ביתינו שמע ר"מ קליה וערק נפקין פריי בתריי מפרי אפרח רוחא פיקייליה מעל קדליה דר"מ אודיק ר' מן כוותא וחמא קדליה דר"מ מן אחוריו אמר לא זכית אנא לאורייתא אלא בגין דחמי קדליה דר"מ מן אחוריו רבי יוחנן ורשב"ל תריהון אמרין אנן לא זכינן לאורייתא אלא בגין דחמינן אצבעתיה דרבי מן גולגיקין דידיה: ולא מרקדין: ר' ירמיה ר' זעירה בשם רב הונה קיפוץ עוקר שתי רגליו כאחת ריקוד עוקר אחת ומניח אחת א"ר לעזר כל משמיעי קול אסורין בשבת רבי שמואל בר רב יצחק סבר מקושה דכנישתא חדתא ר' ליל בי ר' אלם מקש על כסא ר' אילא עני בסדרא סלק לביתא אשכחון דמיכין רבע ליה על סולמא בגין דלא מקשה על תרעא בשובתא ר' ירמיה הוה פשט עם בריה דרבי אימי אזל בעי מתערתא בקריצתא דשובתא שרי מיקש על תרעא א"ל אבא מאן שרא לך ר' אבא בר כהנא בעא קומי ר' יסא מהו מקשה על כריסא בשובתא א"ל בחולא מאן שרא לך א"ר שמואל בר אבודמא נהגין רבנן בחולה מן הטיבור ולמעלן בבגדיו מן הטיבור ולמטן: ולא דנין: רבי חזקיה רבי אחא בשם ר' אבהו אסור לדון דיני ממונות בע"ש והא מתניי פליגא לפיכך אין דנין לא בע"ש ולא בע"ט דיני נפשות הא דיני ממונות דנין ותני ר' חייה כן דנין דיני ממונות בע"ש אבל לא דיני נפשות בע"ש אמר כן להלכה וכאן לדבר תורה: ולא מקדשין: רבי בא בר כהן אמר קומי ר' יוסה ר' אחא בשם ר' יעקב בר אידי אסור לארס אשה בע"ש הדא דאת אמר שלא לעשות סעודת אירוסין הא לארס יארס שמואל אמר אפילו בתשעה באב יארס שלא יקדמנו אחר מחלפא שיטתיה דשמואל תמן הוא אמר (תהילים סח) מושיב יחידיים ביתה (תהילים סב) במאזנים לעלות המה מהבל יחד והכא הוא אמר הכין שלא יקדמנו אחר בתפילה אפילו כן לא

דף כא, א פרק ה הלכה ב גמרא קיימה: ולא מקדשין: ר' יעקב בר אחא בשם רבי אימי איתפלגון

ר' יוחנן ורשב"ל חד אמר מקדישין וחורנה אמר אין מקדישין רבנן דקסרין מפרשין להון ר' יוחנן אמר מקדישין בתחילה ביי"ט רשב"ל אמר אין מקדישין בתחילה ביי"ט אית תניי תני הולך לו אצל מוכרי טלאים אית תניי תני הולך לו אצל מוכרי פסחים מ"ד הולך לו אצל מוכרי טלאים כמ"ד מקדישין מ"ד הולך לו אצל מוכרי פסחים כמ"ד אין מקדישין הדא אמרה שאינו יוצא לחולין וחוזר וקדש אין תימר יוצא לחולין חוזר וקדש יהא אסור משום מקדיש ותנינן אין מקדישין רבי חנניה ורבי מנא חד אמר במקדיש למחר וחורנה אמר במקדיש לבדק הבית א"ר שמיי ואפילו כמ"ד מקדישין בעזרה משום שבות שהתירו במקדש: כל אלו ביי"ט אמרו ק"ו לשבת: אילין אינן והא אית לך חורנין סקילה בשבת ואין סקילה ביי"ט כרת בשבת ואין כרת ביי"ט מכות ביי"ט ואין מכות בשבת אין תימר בדברים שיש בהן אוכל נפש אתינן מיתני והא תנינן משחילין פירות דרך ארובה ביי"ט אבל לא בשבת ועוד מן הדא שוחקין עצי בשמים למילה ביי"ט אבל לא בשבת א"ר יוסה והוא שמל ועוד מן הדא דתני מודין חכמים לר' מאיר בחותמות שבקרקע שמפקפקין ומתירין וחותרין בשבת מפקפקין אבל לא מפקיעין ולא מתירין ולא חותרין בכלים בשבת מותר אין צריך לומר ביי"ט: אין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד. מה ביניהון רב חסדא אמר לחדד ראשו של שפוד ביניהון ר' חנינה בריה דר' אבהו אמר להוציא אש מן העצים ביניהון תנא ר' יהודה בר פזי דבר דלייא הוא הדבר מהו הוא הדבר לחדד ראשו של שפוד הוא הדבר או להוציא אש מן האבנים הוא הדבר לית לך אלא כהדא אין משחיזין את הסכין אבל משיאה על גבי חבירתה אמר רב חסדא דרבי יודה היא דאמר רב יהודה בשם שמואל דברי הכל היא כדי להעביר שמנונית שעליה מהו להדליק נר של אבטלה חזקיה אמר אסור מתניתא פליגא על חזקיה (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת בשבת אין את מבעיר אבל מבעיר את ביי"ט אין תימר בדברים שיש

בהם אוכל נפש אנן קיימין והכתיב (שמות יב) אך אשר
יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם אלא כינן קיימין
בנר של אבטלה אמר ר' אבונה

דף כא, ב פרק ה הלכה ב גמרא ותניי תמן בית שמאי
אוסרין וב"ה מתירין ר' נחום אחוי דרב אילא בעא
קומי ר' יוחנן א"ל לא תאסור ולא תישרי:

דף כא, ב פרק ה הלכה ג משנה הבהמה והכלים כרגלי
הבעלים המוסר בהמתו לבנו או לרועה הרי היא כרגליו
כלים המיוחדין לאחד מן האחים שבבית הרי הן
כרגליו ושאין מיוחדין הרי אלו כמקום שהולכין:

דף כא, ב פרק ה הלכה ג גמרא מתניי בשמסרה לו ביי"ט
אבל אם מסרה לו מעיי"ט כרגלי הרועה בשיש שם רועה
אחר אבל אם אין שם רועה אחר כרגלי הבקר ותני כן
המוסר בהמתו לבקר אע"פ שלא הודיע לבקר הרי זו
כרגלי הבקר:

דף כא, ב פרק ה הלכה ד משנה השואל כלים מחברו
מעיי"ט כרגלי השואל ביי"ט כרגלי המשאיל האשה
ששאלה מחבירתה תבלין ומים ומלח לעיסתה הרי אלו
כרגלי שתיהן ר' יהודה פוטר במים מפני שאין בו ממש:

דף כא, ב פרק ה הלכה ד גמרא א"ר בא תחומין עשו
אותן כמידת הדין תדע לך שכן תמן אמרין בשם רב
חסדא ולא ידעין אין מן שמועה ואין מן מתניי ואפי'
עצים וסברנן מימר עצים אין בהן ממש: ר' יודה פוטר
במים מפני שאין בהן ממש: מה נפק מביניהון

דף כב, א פרק ה הלכה ד גמרא המים מאן דאמר מפני
שאין בהן ממש הרי יש בהן ממש מאן דאמר מפני שהן
נבלעין בעיסה הרי אינן נבלעין בתבשיל:

דף כב, א פרק ה הלכה ה משנה הגחלת כרגלי הבעלים
והשלהבת בכל מקום הגחלת של הקדש אין מועלין בה
והשלהבת לא נהנין ולא מועלין:

דף כב,א פרק ה הלכה ה גמרא חמשה דברים נאמרו בגחלת וחמשה בשלהבת גחלת של הקדש מועלין בה והשלהבת לא נהנין ולא מועלין גחלת של עכו"ם אסורה והשלהבת מותרת המודר הנייה מתבירו אסור בגחלתו ומותר בשלהבתו המוציא את הגחלת לר"ה חייב והשלהבת פטור ומברכין על השלהבת ואין מברכין על הגחלת רב חייה בר אשי בשם רב אם היו הגחלים לוחשות מברכין ר' יוחנן דקציון בשם ר' נחום בי ר' סימאי ובלבד בנקטפת :

דף כב,א פרק ה הלכה ו משנה בור של יחיד כרגלי יחיד ושל אנשי העיר כרגלי אנשי אותה העיר ושל עולי בבל כרגלי הממלא :

דף כב,א פרק ה הלכה ו גמרא באר שבין ב' תחומין ר' יוחנן אמר עושין לה מחיצה של ברזל ר' יוסי בן חנינה אמר אפי' מחיצה של קנים ובלבד שלא יהו המים נמשכין לכאן ולכאן א"ר יודן החמירו בדבריהן יותר מדברי תורה א"ר חנינה ולא מין במינו הוא אלא החמירו בדבריהן כדברי תורה הדא אמרה המוצא כלי בדרך הרי זו כרגלי המוצא :

דף כב,א פרק ה הלכה ז משנה מי שהיו פירותיו בעיר אחרת ועירבו בני אותה העיר לבוא אצלו לא יביאו לו מפירותיו ואם עירב הוא הרי פירותיו כמוהו :

דף כב,א פרק ה הלכה ז גמרא רב ושמואל חד אמר כרגלי המפקיד וחורנה אמר כרגלי מי שהיו מופקדין אצלו הן מתניי פליגא על מ"ד כרגלי מי שהן מופקדין אצלו הן דתנינן מי שהיו פירותיו בעיר אחרת ועירבו בני אותה העיר לבוא אצלו לא יביאו לו מפירותיו אין תימר כרגלי מי שהיו מופקדין אצלו הם יביאו לו מפירותיו א"ר יודן תיפתר שהיה מפתח ביד הבעלים או שלא מסרו להן רשותו מבע"י

דף כב, ב פרק ה הלכה ז גמרא ויידא אמר דא מי שזימן
אצלו אורחים לא יוליכו בידם מנות אלא א"כ זיכה
להן אחד במנותיהם מעי"ט מכיון שזיכה להן אחר
במנותיהן לא כרגלי מי שהיו מופקדין אצלו הן :

דף כב, ב פרק ה הלכה ח משנה מי שזימן אצלו אורחין
אלא יוליכו בידם מנות אא"כ זיכה להן אי במנותיהן
מע"ט אין משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין
ושוחטין את הבייתות אלו הן הבייתות הלנות בעיר
מדבריות הלנות באפר :

דף כב, ב פרק ה הלכה ח גמרא אלו הן המדבריות אלו
שהן יוצאות בפסח ונכנסות ברביעה אלו הן בייתות
הלנות בעיר ר' אומר אלו ואלו נכנסו לתחום משחשיכה
מותרין לשחוט אלו הן מדבריות הגדילות באפר א"ר
זעירה הדא אמרה כלי שבא מחוץ התחום לתחום
משחשיכה מותר לטלטלו ר"ש בר כרסנא בשם ר' אחא
ובלבד בד' אמות כהדא גמלייל זוגא אוקריה חד סרקי
כמהין אתא שאל לר' מנא א"ל קבלין בגו מגיריין דידך
ואוכלין בד' אמות :